

Oh, Europa!

Vet aquí com s'adreça la Cambra dels Lords, tan britànica, a la reina: "El rei d'Espanya insisteix a posar els catalans sota les mateixes condicions en què es troben els súbdits de Castella; posem la nostra més humil i seriosa proposta a vostra Majestat, perquè a vostra Majestat li plagui de continuar la vostra interposició de la manera més forta perquè els catalans puguin continuar gaudint dels seus justos i vells privilegis".

Ara ens hauríem d'imaginar el so de "Pompa i circumstància". L'ocasió s'ho val i el so creixent de dels notes compostes per Sir Edward Elgar ens ajuden a posarnos en situació. Sa Majestad la reina, amb el to, tan britànic, que expressa la determinació de qui fa anar el món sense perdre's mai l'hora del te, els contesta: "Sin-cerament, us agraeixo aquesta carta, i la satisfacció que expressa en els esforços que he fet per assegurar les justes llibertats dels catalans. Quan vaig concloure la pau amb Espanya vaig decidir que, sempre que l'ocasió fos propícia, presentaria la meua interposició per aconseguir les justes llibertats dels catalans i prevenir, si era possible, les desgràcies a què està exposat aquest poble per la conducta d'aquells a qui més concerneix ajudar". Doncs ja està. Si la reina d'Anglaterra diu això, què hem de témer?

Bé, hi ha un detall que cal explicar. Aturem de cop el so grandiloqüent de les notes de "Pompa i cir-

cumstància". La cambra dels Lords va fer aquesta súplica a la reina el 3 d'abril de 1714 i la reina que hem sentit parlar era Anna I d'Anglaterra i no l'admirada Elisabet II del Regne Unit que, a hores d'ara, encara és l'actual monarca dels estats membres de la Commonwealth, cap de l'església anglicana i comandant en cap de l'exèrcit britànic.

La carta dels Lords i la resposta de la reina forma part de l'enumeració dels fets que es recull en "The Deplorable History of the Catalans", un text imprès a Londres a finals del 1714 i que acaba relatant el setge de Barcelona amb exactitud. "La tempestat arribà a Barcelona l'11 de setembre i va ser molt sagnant i tenaç. Els assetjats

defensaren aferrissadament cada pam de terra. La lluita més forta es lliurà al bastió de Sant Pere, que va ser pres i repres onze vegades aquell mateix dia". Entretant, la reina Anna I ja havia mort i el Pacte de Gènova, signat entre Mitford Crow, plenipotenciari de la reina i els representants catalans Antoni de Peguera i Domènec Perera i que establí una aliança entre Anglaterra i Catalunya havia estat substituït, per aquelles coses de la política mundial, pel tractat d'Utrecht que feia perdre la sobirania als catalans en sec. Deixàvem d'existir pels interessos europeus.

I doncs?

Ramon Vilageliu

LA MAMA restaurant

Ctra. de Parets a Bigues, km. 12,5

Tel. 93 844 64 06

STA. EULÀLIA DE RONÇANA